

පළමුවන තියුවීම

අපේස්තොල්වරුන්ගේ ක්‍රිය පොතෙන් ගත් පායයකි.

මම තීතකේ සහිතියාන් මරණයට පත් කළපුය. එහෙක දෙවියන් වහන්සේ එතුම්ක මරණයන් උත්ත්තා කළ යුතු. ආබුහම්ගේ ද රෝහක්ගේ ද ජාතාබාධිගේ ද දෙවි වූ අපගේ පියවරුන්ගේ දෙවියන් වහන්සේ තමන් සේවකයා වූ රේෂ්ස්ස් වහන්සේ මහිමයට පැමිණ වූ යොත්. එහෙත්, ඔබ උත්ත්වහන්සේ තබු ගාලුවට පැමිණෙනවි පුහු. තවද ඡිලාත් උත්ත්වහන්සේ තීදාහස් කරන්නට තීරණය කරගෙන සිටි විට බහු ඉදිරියේ ම ඔබ උත්ත්වහන්සේ ප්‍රතිසේෂ්ප කළපුය. ඔබ සුවිශ්චේද වූ ධර්මිෂ්ය වූ තැනත්වහන්සේ ප්‍රතිසේෂ්ප කර ඒ වෙනුවට මිනිමරුවිත මුදුදෙන මෙන් ඉල්ල සියේහු ය. මෙයේ ඔබ ජීවත්තේවරයාන් මරණයට පත්ත්කළපුය. එහෙත් දෙවියන් වහන්සේ උත්ත්වහන්සේ මරණයන් දුත්පාන කර වදාල යොත්. අපි රට සාත්කාරයේ විමහ. “දත් ඉතින් සහෝදරවරුන්, ඔබගේ ප්‍රයාතින් මෙමම ඔබද, නොදුනුම කමින් ක්‍රිය කළ බව මම දතිම්. එයේ වුවත්, සේවකිය ක්‍රිස්තස් වහන්සේ දුක්විදිය යුතු යය දෙවියන් වහන්සේ සියලු දිවැසිවරයන්ගේ මුවින් පෙර දත්තා වදාල දේ මෙයේ සම්පූර්ණ කළ යොත්. එබැවින්, මබි පවි මොලන පිණිස ද දෙවියන් වහන්සේ කෙරෙන් නව ජීවත යුතායක් පැමිණෙන පිණිස ද ඔබ උදෙසා පෙර නියම කරන ලද ක්‍රිස්තස් නම් රේෂ්ස් වහන්සේ එවා වදුරණ පිණිස ද මතස්ථාපනය වී දෙවියන් වහන්සේ වෙත හැරෙන්න. දෙව් වාත්‍යය එසේ ය.

පිළිතුරු ගිය

හිතාවලිය 4:1,3,6,8

පිළිතුරු: සම්දුනි, අප වෙත ඔබ කරුණ තෙත් යොමුකළ මැනව. ආලේෂ්‍යය! ආලේෂ්‍යය!

ගිය: මා රත්නා මාගේ දෙවිදුනි, මේ යැනින්ව පිළිතුරු දුන මැනව, විපතේ ද ඔබ මා මිදු යොත්. මට කරුණුකර මේ ඇදුමට සවන් දුන මැනව.

සම්දුන් දහුම් අය තමන්ට ම තෝරා ගත් බව සිතට ගන්න. එතුමාණ් මාගේ ඇදුමට සවන් දෙන යොත්. යැමි අපට ප්‍රීතිය පෙන්වන්නේ කවරෙක් ද යොගේ දෙන තියති.

සම්දුනි, අප වෙත ඔබ කුලැශ යොමුකළ මැනව. මම ගාන්ත සිතින් සැතැපී, වහා නිත්දුට යම්. මතද, සම්දුනි, ඔබ මට සුරෙතිව විසීමට වර දෙන යොත්.

දෙවන තියුවීම

1 ප්‍රවාම 2:1-5

ඇදා වූ ප්‍රවාම් තුමන් විධින් උයන ලද පළමුවන හසුනෙන් කොටසකි.

අපේ පවි උදෙසා ද සකල ලෝකයේ පවි උදෙසා ද සාන්තිකර යාගය රේෂ්ස් ක්‍රිස්තස් වහන්සේ ය. මාගේ ප්‍රීය දරුවෙනි, මේ කාරණ මා ඔබට ලිය එවන්නේ ඔබ පවි නොතරණ පිණිසය. එහෙත් යම්කට පවි කළුත්, ධර්මිෂ්ය වූ රේෂ්ස් ක්‍රිස්තස් නම් මැදහන් කාරයාන් වහන්සේ කෙනෙක් අප වෙනුවෙන් පියාණන් වහන්සේ එවත සිටින යොත්. අපේ පාපය නැසීමේ පිළියම උත්ත්වහන්සේය. එය අපේ පවි උදෙසා ප්‍රමණක් නොව සකල ලෝකයාගේ පවි උදෙසාය. අපි උත්ත්වහන්සේගේ ආය පිළිපැදුම් නම්, එයින් අප උත්ත්වහන්සේ දත්නා බව සහතික වේ. “මම උත්ත්වහන්සේ දතිම්” යි තියමින්

උන්වහන්සේගේ ආඟ නොපිළිපදින තැනැත්තා බෝරු කාරයෙකි. සත්‍යය ඔහු තුළ තැත. එහෙත් යමෙන් උන්වහන්සේගේ දහම පිළිපදින්නේ ද ඒකාන්තයෙන්ම ඔහු තුළ දෙවියන් වහන්සේගේ උශ්මය සම්පූර්ණ වී ඇත. අප උන්වහන්සේ තුළ සිටින බව දැනගත්තේ මෙසේය.

සුදුකාරය

ලුත් 24:32

ආලේෂ්‍ය! ආලේෂ්‍ය!

හේසු සම්දුන්, ගැඳ්ද වූ ලියවිල්ල අපට පහද දුන මැනව.

මබ අප සමග තතාතරන විට අප හදවත් ද්වී ඇවිලි යන්තට සැලසුව මැනව.

ආලේෂ්‍ය!

ඇද්ධුවූ සුවිශේෂය

ලුත් 24:35-49

සුවිශේෂත ලුත් තුන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

ත්‍රිස්ත්‍යේ වහන්සේ විද විදින්තත් තුන්වහන්තට යුතු යය ලිය ඇත්තේය.

එවිට ග්‍රාවතයේ ද මගදී තමන්ට සිදු වූ කාරණ සහ ප්‍රප කුඩීමේදී ඔවුන්ට උන්වහන්සේ ප්‍රකාශ වූ හැරී ද පැවසුහ. ග්‍රාවතයන් මෙසේ තතා තරමින් සිටියදී උන්වහන්සේ ඔවුන් මැදුව වැඩුම කර, “මබට ගාන්තිය වේවා” හි වදාල සේක. එහෙත් ඔවුහු තුස්ත්ව හිතියට පත්ව, ඒ අවතාරයෙකු හි සිතුහ. උන්වහන්සේ ඔවුන්ට තතා කොට, “මබ තැලංඩී සිටින්ගේ මන්ද? මබගේ සින් වල සැක උන්වහන්ගේන් මන්ද? මාගේ අත් හා පා බලන්න. මේ මා ම බව තේරුම් ගන්න. මා ස්ථර්ය කොට බලන්න, මබට පෙනෙන ලෙස ඇට මස් සහිත සිරුරත් මට ඇත. අවතාරයකට නම් ඒවා තැනැයි වදාල සේක. උන්වහන්සේ මෙවදත් කිය, තම අත් හා පා ඔවුන්ට පෙන් වූ සේක. ඔවුන් ස්මේනිය නිසා විශ්වාස නොකොට පුදුම වෙමින් සිටියදී, උන්වහන්සේ ඔවුන්ට තතා කොට, “කුමට යමක් මෙහි මබ වෙත තිබේද” හි ඇසු සේක. ඔවුහු බැඳුපු මාඟ තැල්ලක් උන්වහන්සේට හිළුගැනීම්. උන්වහන්සේ එය හිළුගෙන ඔවුන් ඉදිරිපිට ද වැළඳ සේක. තවද උන්වහන්සේ තතා තරමින්, “මා පිළිබඳ මේසේසේගේ ව්‍යවස්ථාවලියෙහි ද දැඩියාවලියෙහි ද හිතාවලියෙහි ද ලිය ඇති හැම දෙයම ඉෂේධ විය යුතු යය මා ඔබ සමඟ සිටියදී ඔබට පැවසු ව්‍යවහාර වෙතයෙහි තේරුම මේ යයි වදාල සේක. එවිට උන්වහන්සේ ගැඳ්ද ලියවිල්ල ඔවුන්ට වැටහෙන පිණිස ඔවුන්ගේ සින් පහදවා තතා කොට “මෙසේ ත්‍රිස්ත්‍යේ වහන්සේ වද විදින්තට තුන්වහන් මලුවුන්ගෙන් තැගිවින්තට, රෙරුසේලමෙන් පටන් ගෙන සත්‍ය ලේඛවාසින්ට මනස්ථාපය ද පවි කම්ව ද, උන්වහන්සේගේ නාමයෙන් ප්‍රකාශ කරනු ලබන්නට ද යුතුම යය ලිය ඇත. මබ මේ දේවලට සාත්මිකාරයේ වන්නහුය. බලන්න, මම මාගේ පියාණන් වහන්සේගේ පොරොන්දුව මබ වෙත ගෙනෙමි. එහෙත් ඉහළින් වන බලපරානුමයෙන් මබ හැම සන්නද්ධ කරනු ලබන තුරු තගරයෙහි තැවති සිටින්නැ” හි වදාල සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එයේ ය.